

2639 $\frac{3}{2}$ 72: 1. beh. af f. t. beslutn. om medbest. for de ansatte i off. og privat virksomhed. 2640

[Poul Dam.]

også for private, idet arbejdere blev placeret i ledelsen side om side med kapitalens repræsentanter, netop i deres egenskab af repræsentanter for arbejderne. Der er brug for noget, der går langt videre, og som sagt først og fremmest inden for det offentlige område.

Vi har i virkeligheden allerede taget det første skridt inden for universiteternes styrelse. Her er man meget langt i retning af at få en ledelse, der fremgår af demokratiske valg. Man kan være mere eller mindre tilfredse med metoden og fremgangsmåden ved disse valg, men der tilsigtes dog demokratiske valg, og den således valgte ledelse er altså den ansvarlige ledelse for et stort offentligt foretagende, som bliver tilgodeset med meget store offentlige bevillinger. Der er ingen, der regner med, at dette skal opheves igen. Vi diskuterer detaljer i det, men princippet er i orden: vi har her en demokratisk ledelse af et stort offentligt virksomhedsområde.

Noget fuldkommen tilsvarende kunne tænkes på en lang række andre offentlige virksomhedsområder, uden at det på nogen måde ville genere; tværtimod, det kunne gøres. Definitionen af, hvad de forskellige virksomheder skal gøre, er klar. De bevillende myndigheders tilsyn er klart. Vi kunne gennemføre den demokratiske ledelse på disse områder, og der er i og for sig ingen grund til at vente med at sætte det forberedende arbejde på dette område i gang.

Lennart Larson: Jeg har tidligere her i tinget sagt, at der vel ikke er nogen virksomheder, hvor det er mere naturligt at indføre medarbejderindflydelse end de samfundsejede, og jeg anser indførelsen af medarbejderdemokrati for en af 1970ernes største opgaver, som det er vores pligt at løse på en positiv måde.

Det er klart, at et spørgsmål af så stor vigtighed skal man ikke styrte sig hovedkulds ud i, og derfor må jeg med beklagelse konstatere, at det foreliggende forslag røber

en manglende indsigt i problemerne og deres løsning i praksis, når man går ud fra overskriften „medbestemmelse“. Jeg vil gerne sige, at jeg både som erhvervsmand og kommunalmand har beskæftiget mig en del med disse problemer, og jeg ved, at det er vigtigt, at man får etableret det rigtige samarbejde, at man får det baseret på en tovejskommunikation uden alt for mange normer, der på forhånd er fastlagt af ledelsen, i dette tilfælde folketinget. Det er igen samarbejdsudvalg, rådgivende udvalg, arbejdsgrupper med hele personalets deltagelse, man opnår det positive samarbejde, og det tjener ikke noget som helst formål, at forslagsstillerne nu på nogle mere eller mindre tilfældige og mindre betydningsfulde områder vil gå videre, end det er fastlagt i samarbejdsaftalen mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening. Såvel LO som Dansk Arbejdsgiverforening beskæftiger sig med spørgsmålet om medarbejderdemokrati, om medindflydelse, som det har været nævnt flere gange her i dag, og det er min opfattelse, at det vil være direkte forkert, hvis folketinget i denne situation griber ind i denne udvikling, før disse synspunkter er gennemarbejdet og man er begyndt at komme med nogle resultater.

Hvis man derimod skulle beskæftige sig med offentlige virksomheder, må det være kommunerne, for her trænges der i allerhøjeste grad til medbestemmelse for medarbejderne.

Som nævnt omhandler forslaget afsnit I og II helt forskellige problemstillinger, idet afsnit I omhandler de offentlige virksomheder, afsnit II aktieselskaberne. Det er også blevet nævnt, at der er visse svagheder i afsnit II, men det er, fordi man kun tager en ringe del af de selskaber med, der eksisterer. Det er en selvfølge, at man skal have samarbejdsudvalg; det er ikke det, vi skal diskutere. Det er medbestemmelsen, det drejer sig om, og man får efter min opfattelse ikke yderligere medbestemmelse, fordi man udvider nogle samarbejdsudvalgsaftaler.